

КЛАСИФІКАЦІЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

Качуровська М.М., гр. Б-27м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **І.В. Нестеренко**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Необхідною умовою раціональної організації управління необоротними активами є класифікація, що являє собою засіб виявлення та впорядкування зв'язків у системі супідрядних елементів. Більшість авторів, особливо бухгалтерів, класифікують необоротні активи за однією ознакою – за матеріальністю і виділяють тільки ті складові, які відображаються у балансах суб'єктів господарювання.

Розробляючи класифікацію необоротних активів, на нашу думку, потрібно керуватись загальною класифікаційною схемою в межах рахунків і субрахунків, поданою в Порядку застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку бюджетних установ. Згідно із зазначеною класифікацією визначаються групи, підгрупи та інші подільні елементи. Таким чином, необоротні активи бюджетних установ можна згрупувати за відповідними галузями, які, у свою чергу, формуються під впливом видів діяльності. Зокрема, можна розглядати необоротні активи галузей освіти, науки, культури, охорони здоров'я.

Відповідно до другої класифікаційної ознаки доцільно розрізнити основні та допоміжні необоротні активи. До основних необоротних активів варто відносити об'єкти, що ідентифікуються як необоротні активи й беруть безпосередню участь у виконанні основних профільних функцій відповідної установи (навчання, медична допомога, наукові дослідження тощо).

Основну класифікаційну групу необоротних активів становить та, яку утворено за матеріально-речовою ознакою. Ця група має складну структуру, що охоплює матеріальні необоротні активи (ті, що мають фізичну і/або матеріальну форму) та нематеріальні необоротні активи (ті, що не мають фізичної і/або матеріальної форми). Група матеріальних необоротних активів поділяється, у свою чергу, на дві підгрупи – основні засоби та інші необоротні матеріальні активи. Залежно від ступеня використання в діяльності активи поділяють на такі, що діють, такі, що перебувають у запасі, і такі, що не діють. До таких, що діють, необоротних активів належать об'єкти, які використовуються в господарській та адміністративній діяльності. Необоротні активи, які не діють, це зайві об'єкти, не використовувані в установі, а також інші необоротні активи, які з інших причин не діють.

АНАЛІЗ КАТЕГОРІЇ «ІНДУСТРІЯ ГОСТИННОСТІ» ТА ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ В ЕКОНОМІЦІ

Кирильсва Д.Д., гр. Б-27м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **І.Б. Чернікова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Із набуттям Україною не формального, а реального суверенітету, першорядного значення набуває впровадження передових організаційно-управлінських технологій в таку важливу соціально-економічну сферу господарства як індустрія гостинності.

На сьогоднішній день індустрія гостинності являє одну з чималих та швидко зростаючих систем сектору економіки.

Аналіз світових тенденцій в індустрії гостинності свідчить, що ця сфера діяльності має високий дохід і стрімкі темпи розвитку.

Іноземні та вітчизняні фахівці по-різному трактують поняття «індустрія гостинності». Ваген Л. вважає, що індустрія гостинності – це сектор індустрії туризму, який відповідає не тільки за розміщення туристів, а й за продаж алкогольних напоїв, надання житла, їжі і розважальних заходів. На думку Дж. Р. Уокера, індустрія гостинності об'єднує туризм, готельний та ресторанний бізнеси, громадське харчування, відпочинок та розваги, організацію конференцій та нарад. Згідно з тлумачним словником Н. Вебстера індустрія гостинності є сферою підприємництва, що складається з таких видів обслуговування, які спираються на принципи гостинності – щедрість та дружелюбність по відношенню до гостей. З точки зору Р.А. Браймер, індустрія гостинності – збірне поняття для різноманітних і численних форм підприємництва, які спеціалізуються на ринку послуг, пов'язаних з прийомом і обслуговуванням гостей.

Отже, закордонна методологія індустрії гостинності включає в себе підприємства розміщення, громадського харчування, транспортного та культурно-розважального секторів.

Вітчизняні економісти в поняття «гостинність» вкладають інший зміст, застосовуючи поняття «готельне господарство» або «готельно-ресторанне господарство».

Вважаємо, термін «індустрія гостинності» більш позитивно ніж поняття «готельне господарство» позиціонує сектор діяльності, заснований на принципах гуманізму, тим самим привертаючи до себе додаткові інвестиції в розвиток українського ринку.